

SUNDAY OF THE SAMARITAN WOMEN

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Troparion and Kontakion:

Troparion (4): When the disciples of the Lord learned from the angel the glorious news of the resurrection and cast off the ancestral condemnation, they proudly told the apostles: Death has been plundered! Christ our God is risen, granting to the world great mercy.

Troparion (8): When the Paschal Feast is half completed, quench my thirsty soul with the waters of devotion; for You, O Savior, have announced to all: Let him who is thirsty come to Me and drink. O Christ our God, Source of our life, glory be to You!

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (8): When the Samaritan woman came to the well with faith, she beheld You, O Water of Wisdom. You allowed her to drink in abundance and glorified her eternally, for she inherited the heavenly kingdom.

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (4): O Christ God, Creator and Lord of all, when the Paschal Feast was half completed, You told those present: Come and draw the water of immortality. Let us, therefore, adore You and cry out with faith: Grant us Your goodness, for You are the Source of our Life!

Prokimenon:

Prokimenon (3): Sing praise to God, sing praise; sing praise to our King, sing praise.

Verse: All peoples, clap your hands; cry to God with shouts of joy.

Prokimenon (3): Sing praise to God, sing praise; sing praise to our King, sing praise.

Epistle:

Reading of the Acts of the Holy Apostles.

(Acts 11,19-26;29-30)

In those days, those who had been scattered by the persecution that arose because of Stephen went as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, preaching the word to no one but Jews. There were some Cypriots and Cyrenians among them, however, who came to Antioch and began to speak to the Greeks as well, proclaiming the Lord Jesus. The hand of the Lord was with them and a great number who believed turned to the Lord. The news about them reached the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas [to go] to Antioch. When he arrived and saw the grace of God, he rejoiced and encouraged them all to remain faithful to the Lord in firmness of heart, for he was a good man, filled with the holy Spirit and faith. And a large number of people was added to the Lord. Then he went to Tarsus to look for Saul, and when he had found him he brought him to Antioch. For a whole year they met with the church and taught a large number of people, and it was in Antioch that the disciples were first called Christians. So the disciples determined that, according to ability, each should send relief to the brothers who lived in Judea. This they did, sending it to the presbyters in care of Barnabas and Saul.

Alleluia Verses:

Verse: In splendor and state, ride on in triumph for the cause of truth and goodness and right.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Your love is for justice; Your hatred for evil.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:

(Jn 4,5-42)

At that time, Jesus came to a town of Samaria called Sychar, near the plot of land that Jacob had given to his son Joseph. Jacob's well was there. Jesus, tired from his journey, sat down there at the well. It was about noon. A woman of Samaria came to draw water. Jesus said to her, "Give me a drink." His disciples had gone into the town to buy food. The Samaritan woman said to him, "How can you, a Jew, ask me, a Samaritan woman, for a drink?" (For Jews use nothing in common with Samaritans.) Jesus answered and said to her, "If you knew the gift of God and who is saying to you, 'Give me a drink,' you would have asked him and he would have given you living water." [The woman] said to him, "Sir, you do not even have a bucket and the cistern is deep; where then can you get this living water? Are you greater than our father Jacob, who gave us this cistern and drank from it himself with his children and his flocks?"

Jesus answered and said to her, "Everyone who drinks this water will be thirsty again; but whoever drinks the water I shall give will never thirst; the water I shall give will become in him a spring of water welling up to eternal life." The woman said to him, "Sir, give me this water, so that I may not be thirsty or have to keep coming here to draw water." Jesus said to her, "Go call your husband and come back." The woman answered and said to him, "I do not have a husband." Jesus answered her, "You are right in saying, 'I do not have a husband.' For you have had five husbands, and the one you have now is not your husband. What you have said is true." The woman said to him, "Sir, I can see that you are a prophet. Our ancestors worshiped on this mountain; but you people say that the place to worship is in Jerusalem." Jesus said to her, "Believe me, women, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. You people worship what you do not understand; we worship what we understand, because salvation is from the Jews. But the hour is coming, and is now here, when true worshipers will worship the Father in Spirit and truth; and indeed the Father seeks such people to worship him. God is Spirit, and those who worship him must worship in Spirit and truth." The woman said to him, "I know that the Messiah is coming, the one called the Anointed; when he comes, he will tell us everything." Jesus said to her, "I am he, the one who is speaking with you."

At that moment his disciples returned, and were amazed that he was talking with a woman, but still no one said, "What are you looking for?" or "Why are you talking with her?" The woman left her water jar and went into the town and said to the people, "Come see a man who told me everything I have done. Could he possibly be the Messiah?" They went out of the town and came to him. Meanwhile, the disciples urged him, "Rabbi, eat." But he said to them, "I have food to eat of which you do not know." So the disciples said to one another, "Could someone have brought him something to eat?" Jesus said to them, "My food is to do the will of the one who sent me and to finish his work. Do you not say, 'In four months the harvest will be here?' I tell you, look up and see the fields ripe for the harvest. The reaper is already receiving his payment and gathering crops for eternal life, so that the sower and reaper can rejoice together. For here the saying is verified that 'One sows and another reaps.' I sent you to reap what you have not worked for; others have done the work, and you are sharing the fruits of their work."

Many of the Samaritans of that town began to believe in him because of the word of the woman who testified, "He told me everything I have done." When the Samaritans came to him, they invited him to stay with them; and he stayed there two days. Many more began to believe in him because of his word, and they said to the woman, "We no longer believe because of your word; for we have heard for ourselves, and we know that this is truly the savior of the world."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

Virginity is beyond the comprehension of a mother, and birth is strange for a virgin. These mysteries are yours, Mother of God. The whole world constantly sings your praise.

Communion Verse:

Receive the Body of Christ! Drink the Source of immortality.
Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Blessed is He Who Comes:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

We have seen the true light:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

May our mouths be filled:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Blessed be the name of the Lord:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.
Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life.

Glory and Now:

Christ is risen from the dead! By death He conquered Death, and to those in the graves He granted life. Lord, have mercy. Lord, have mercy. Lord, have mercy. Give the blessing.

НЕДІЛЯ САМАРЯНКИ

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Тропарі і Кондаки:

Тропар (4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши і від прадідного засуду звільнившись, Господні учениці, радіючи, казали апостолам: Здолана смерть, воскрес Христос Бог, що дає світові велику милість.

Тропар (8): Коли настала половина свята, дай, Спасе, напитись спраглий душі моїй води побожності, бо Ти до всіх промовив: хто спраглий, нехай іде до Мене і п'є. Джерело життя нашого, Христе Боже, - Слава Тобі! Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (8): З вірою перейшовши до криниці, самарянка бачила Тебе - Воду премудросте, напившись її вдосталь, завждиславна, повіки успадкувала царство небесне.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (4): Коли настала половина законного свята, Ти, Христе Боже, Творче всього і Владико, мовив до присутніх: Прийдіть і зачерпніть воду безсмертя! Тому ми припадаємо до Тебе і з вірою взиваємо: Даруй нам щедроти Свої, бо Ти - Джерело життя нашого.

Прокімен:

Прокімен (3): Співайте Богові нашому, співайте; співайте Цареві нашому, співайте.

Стих: Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радості.

Прокімен (3): Співайте Богові нашому, співайте; співайте Цареві нашому, співайте.

Апостоль:

Діянь святих апостолів читання.

(Ді 11,19-26;29-30)

Тими днями, ті ж, що були розсипалися через гоніння з приводу Стефана, досягли аж до Фінікії, Кіпру та Антіохії, нікому не проповідуючи слова, крім юдеїв. Були ж між ними деякі мужі з Кіпру та з Кирени, які прийшли в Антіохію та промовляли й до греків, благовісткуючи їм Господа Ісуса. Рука Господня була з ними, і велике число було тих, що увірували й на вернулись до Господа.

Чутка про це дійшла до вух церкви, що в Єрусалимі, і вони вислали Варнаву в Антіохію. Коли він прийшов і побачив ласку Божу, зрадів і підбадьорив усіх триматися Господа рішучим серцем, бо він був чоловік добрий, повний Святого Духа та віри. І пристало багато людей до Господа.

Тоді (Варнава) вирушив у Тарс розшукати Савла і, знайшовши, привів того в Антіохію. Вони збирались цілий рік у церкві й силу людей навчили. В Антіохії вперше учнів називано християнами. Тож учні, кожний з них по спроможі, ухвалили послати братам, що жили в Юдеї, допомогу; що й зробили, пославши її старшим через руки Варнави і Савла.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих: Натягну лук і наступай, і пануй істини ради, лагідности і справедливосте.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Ти полюбив правду і зненавидів беззаконня.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія:

(Ів 4,5-42)

Того часу, прибув Ісус до одного міста в Самарії, яке називається Сихар, неподалеку поля, наданого Яковом синові своєму Йосифові. Там і криниця Якова була. Натомився з дороги Ісус, тож і присів біля криниці; було ж під шосту годину. Надходить же жінка з Самарії воду взяти. Ісус до неї каже: "Дай мені напитися." Учні ж його пішли були до міста харчів купити. Отож каже до нього жінка самарянка: "Юдей еси, а просиш напитися в мене, жінки самарянки?" Не мають бо зносин юдеї з самарянами. Ісус у відповідь сказав до неї: "Була б ти відала про дар Божий, і - хто той, що каже тобі: Дай мені напитися, - то попросила б сама в нього, а він дав би тобі води живої."

Мовить до нього жінка: "Ти й зачерпнути не маєш чим, пане, а й криниця глибока, - то звідкіля б у тебе вода жива? Чи більший ти за батька нашого Якова, що дав нам криницю оцю, і сам пив з неї, а й сини його ще й

товар його?" А Ісус їй у відповідь: "Кожен, хто оту воду п'є, знову захоче пити. Той же, хто нап'ється води, якої дам йому я, - не матиме спраги повіки. Вода бо, що дам йому я, стане в ньому джерелом такої води, яка струмує в життя вічне." Говорить до нього жінка: "То дай мені, пане, тієї води, щоб не мала я більше вже спраги та й не ходила сюди черпати." "Піди ж, - мовить до неї, - позви чоловіка свого та й повертайся сюди." Озвалася жінка та й каже йому: "Нема в мене чоловіка." "Добре еси мовила: - відрік їй, - Не маю чоловіка! П'ятьох бо мала еси чоловіків, та й той, що тепер у тебе, - не чоловік він тобі. Правду мовила еси." А жінка й каже до нього: "Бачу, пане, - пророк ти. Батьки наші на оцій горі поклонялися, ви ж говорите - в Єрусалимі, мовляв місце, де поклоняться треба." Ісус до неї: "Повір мені, жінко, - час надходить, коли ані на оцій горі, ані в Єрусалимі будете ви поклонятися Отцеві. Поклоняєтесь ви, не знавши кому. А ми поклоняємося, знавши кому. Від юдеїв бо й спасіння. Та надійде час, - ба, вже й тепер він, - що справжні поклонники Отцеві кланятимуться: у душі й правді. А таких поклонників і шукає собі Отець. Бог - Дух. Ті, що йому поклоняються, повинні в душі й правді поклонятися." Жінка й каже до нього: "Відаю, що має прийти Месія, чи то Христос. Прийде, то все і звістить нам." А Ісус їй: "То я, що говорю з тобою."

Тоді надійшли його учні і дивувалися, що розмовляє він з жінкою. Не спитав однак ані один: "Чого хочеш від неї, - або: Чому розмовляєш із нею?"

Жінка ж покинула свій глечик, побігла в місто й каже людям: "Ідіть но подивіться на чоловіка, що сказав мені все, що я робила. Чи, бува, не Христос він?" І вийшли з міста подивитися на нього.

А учні тим часом заходилися просити його, кажучи: "Їж лишень, Учителю." Він же їм: "Їстиму я їжу, не знану вам." Учні тоді заговорили один до одного: "Може хтось йому приніс їсти!" "Їжа моя, - каже до них Ісус, - волю чинити того, хто послав мене, і діло його вивершити. Чи ви ж не кажете: Ще чотири місяці і жнива настануть. А я вам кажу: Підведіть очі ваші та погляньте на ниви, - вони вже для жнив доспіли. Вже і жнець бере свою нагороду, плоди збирає для життя вічного, - щоб сіяч із жінцем укупі раділи. Правильна й приказка до цього: Один сіє, а жне хтось інакший. Послав же я і вас те жати, коло чого ви не трудилися, інші трудилися, ви ж у їхню працю вступили."

Численні ж самаряни з того міста увірували в нього з-за слів жінки, яка посвідчила: "Сказав мені все, що я робила." Тож коли прийшли до нього самаряни, то просили, щоб лишився в них. Він і лишився на два дні там. Та й багато більше увірували з-за його слова. Жінці ж вони сказали: "Віруємо не з-за самого твого оповідання - самі бо чули й знаємо, що на правду він - світу Спаситель."

Достойно:

Чуже матерям дівство і чудне дівам дітородження. На тобі, Богородице, обоє довершилося. Тому тебе ми, всі племена землі, безустанно величаємо.

Причасний Стих:

Тіло Христове прийміть, джерела безсмертного споживіть.
Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.
Алилуя, алилуя, алилуя.

Благословенний:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Ми бачили світло:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Нехай сповняться уста наші:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Нехай буде ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.
Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Слава і нині:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував. Господи, помилуй.
Господи, помилуй. Господи, помилуй. Благослови.